

20 czerwca 1931 r.

B61d 3/02

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13620.

Kl. 20 c 11.

Towarzystwo Przemysłowe Zakładów Mechanicznych
„Lilpop, Rau i Loewenstein“ Spółka Akcyjna
(Warszawa, Polska).

Wagon do przewozu trzody chlewnej i innych zwierząt mniejszych.

Zgłoszono 27 listopada 1929 r.

Udzielono 22 kwietnia 1931 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy wagonów do przewozu trzody chlewnej, posiadających poziome przegrody, dzielące wagony na dwa piętra, urządzonych bez zarzutu pod względem weterynaryjno-hygienicznym i umożliwiających przewóz zwierząt chorych lub podejrzanych o zarazę przez obszary wolne od zarazy, nie narażając tych obszarów na zakażenie wydzielinami lub przesiąkniętą niemi podściółką.

W znanych wagonach tego typu całe podłogi są wyłożone wannami blaszanymi, zaopatrzonymi w odpowiednio zamykane otwory.

W wagonie według wynalazku wszystkie ściany i podłogi są wyłożone blachą cynkową, spojeną na stykach, przyczem w miejscach, w których blacha pokrywa boczne otwory podłużnych ścian wagonu, stanowiące okna, jest ona gęsto dziurkowana, aby uniemożliwić wydostawanie się nazewnątrz wagonu podściółki.

Czołowe ściany tego wagonu są podwójne, dzięki czemu pomiędzy temi ścianami przepływa powietrze, doprowadzane przez kanał, znajdujący się w górnej części przedniej ściany czołowej, przyczem powietrze to dostaje się do wagonu przez poziome szczeliny, znajdujące się na całej

jego szerokości. W celu przewietrzania wagonu wykorzystany jest pęd powietrza podczas ruchu wagonu w ten sposób, że czyste powietrze włączane jest przez kanał z przodu wagonu do przestrzeni pomiędzy przednimi ściankami szczytowymi i dzięki przegrodzie, znajdującej się w tej przestrzeni, doprowadzane jest ponad podłogą jednego i drugiego piętra, powietrze zaś zepsute wysysane jest przez taki sam kanał, znajdujący się z tyłu wagonu.

Kanały te zapewniają dobrą wymianę powietrza w całym wagonie i odznaczają się prostą konstrukcją. Gładkie ściany szczytowe łatwo dają się oczyszczać.

Wzdłuż ścian bocznych wagonu w każdym przedziale przymocowane są koryta do karmienia, które są wbudowane w ściany w ten sposób, że mogą być napełniane z zewnątrz wagonu, a opróżniane tylko do wewnątrz. Koryta osadzone są szczelnie w ścianach w ten sposób, że nic z wagonu, jak również i z koryt nie może wydostać się nazewnątrz.

Na rysunku uwidoczniiony jest przykład wykonania wagonu według wynalazku. Fig. 1 przedstawia podłużny przekrój wagonu, fig. 2 — przekrój poziomy i fig. 3 — przekrój poprzeczny.

Wagon, przedzielony górną podłogą 2, tworzy dwa piętra: dolne i górne. Podłogi dolna 1 i górna 2, a także ściany podłużne 3 i szczytowe 4 są wyłożone szczelnie blachą cynkową 5, spojeną na stykach i nieprzepuszczającą cieczy zarówno przez podłogi, jak i przez ściany.

W górnej części ścian podłużnych zarówno dolnego, jak i górnego piętra wagonu są przewidziane podłużne otwory 6, pokryte blachą dziurkowaną, celem zapobieżenia przypadkowemu wydostawaniu się nazewnątrz drobnych części materiału podściółkowego.

Otwory wejściowe do wagonu znajdują się pośrodku ścian podłużnych tak wysoko nad podłogą, aby wydzieliny zwierząt w

żadnym przypadku nie wydostawały się nazewnątrz, a jednocześnie zwierzęta mogły wchodzić i wychodzić z wagonu.

Drzwi dwuskrzydłowe 7, obite blachą, są uszczelnione tak, aby nawet płynne wydzieliny zwierząt nie mogły wydostawać się nazewnątrz.

Na podłogach dolnego i górnego piętra, wyłożonych blachą, ułożone są listwy dębowe 8, aby zwierzęta nie stały w swoich wydzielinach i nie ślizgały się po gładkiej blasze. Listwy te pokrywa się podściółką z torfu lub innym materiałem, do tego celu nadającym się. W górnej i dolnej podłodze po obu końcach wagonu są umieszczone rury ściekowe 9, wychodzące nazewnątrz pod wagon, aby w ten sposób umożliwić po ukończeniu transportu wyczyszczenie i przepłókanie wagonu. Szczelne rury ściekowe posiadają u góry krążki dziurkowane, chroniące je od zapchania podściółką, a u dołu są zamknięte szczelnymi dnami 10. Na odpowiedniej wysokości od podłogi na ścianach podłużnych każdego przedziału umieszczone są koryta 11 do pojenia i karmienia trzody. Koryta te są kształtu walcowego, wbudowane szczelnie w otwory w ścianach podłużnych i mogą być pokręcane nazewnątrz tylko o taki kąt, aby umożliwić napełnianie ich z zewnątrz bez możliwości jednak wylewania zawartości koryt nazewnątrz, gdy tymczasem od wewnętrznej strony wagonu można je obrócić tak, aby zawartość ich można było wylać całkowicie. W celu zabezpieczenia koryt od samoczynnego przekręcania się wskutek drgań podczas jazdy lub przekręcania ich na postojach przez niepowołane osoby, koryta są zamykane odpowiednimi zamkami. Takie urządzenie koryt zapewnia wygodne karmienie trzody i jednocześnie zabezpiecza od wydostawania się nazewnątrz nieczystości.

Nad tylną ścianą szczytową wagonu znajduje się kanał 12, który ma za zadanie wyciągać podczas ruchu wagonu zepsute

powietrze z przestrzeni ponad górną i dolną podłogą, podczas gdy przez kanał, znajdujący się nad przednią ścianką szczytową 4, wciągane jest na to miejsce czyste powietrze, które dzięki przegrodzie 14, znajdującej się w przestrzeni 13, rozdzielane jest w ten sposób, iż część powietrza dostaje się przez szczelinę 15 do górnego piętra, podczas gdy druga część powietrza przedostaje się przez szczelinę 16 do dolnego piętra. Szczeliny 15 i 16 znajdują się na takiej wysokości, że doprowadzają powietrze do poziomu, na którym zwierzęta oddychają.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Wagon do przewozu trzody chlewnej i innych zwierząt mniejszych, w którym transport ma odbywać się dłuższy okres czasu (kilkanaście dni), znamieny tem, że przedziały górny i dolny są nieprzepuszczalne dzięki wyłożeniu podłogi i ścian blachą cynkową, spojona na stykach, przyczem w miejscach, w których blacha pokrywa boczne otwory, stanowiące okna wagonu, jest ona gęsto dziurkowana, aby uniemożliwić wydostawanie się cząsteczek podściółki nazewnątrz wagonu.

2. Wagon według zastrz. 1, znamieny tem, że koryta (11) do karmienia trzody chlewnej są osadzone obrotowo w otworach ścian wagonu tak, że mogą być ładowane z zewnątrz, a opróżniane tylko do wewnątrz, co pozwala karmić zwierzęta podczas jazdy i jednocześnie zabezpiecza od wydostawania się nazewnątrz wydzielin zwierzęcych.

3. Wagon według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że na całej szerokości ścian szczytowych znajdują się kanały, z których jeden, zwrócony w kierunku ruchu wagonu, wciąga czyste, a drugi, skierowany przeciwnie, wyciąga zepsute powietrze z wagonu poprzez przestrzeń (13) między wewnętrzną i zewnętrzną częściami podwójnej ściany szczytowej (4), przyczem powietrze przedostaje się względnie wydostaje się z wagonu na całej jego szerokości poprzez szczeliny (15, 16) wewnętrznej części ściany (4).

Towarzystwo Przemysłowe
Zakładów Mechanicznych
„Lilpop, Rau i Loewenstein”
Spółka Akcyjna.
Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

